

2

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Dosar nr. 7613/1/2012

Ședința publică din 9 aprilie 2013

DECLARAȚIE DE MARTOR

Numele și prenumele: **STOICA VALERIU** – fiul lui . născut la

în municipiul CNP domiciliat în

De cine a fost propus: din lucrări

Potrivit art.84 alin.3 Cod procedură penală, precizez că nu sunt rudă apropiată cu niciuna dintre părți și nu am suferit vreo pagubă de pe urma infracțiunii.

În baza art.85 Cod procedură penală, înainte de a fi ascultat ca martor, am depus următorul jurământ: „Jur să spun adevărul și să nu ascund nimic din ceea ce știu. Așa să îmi ajute Dumnezeu”.

După depunerea jurământului, i se pune în vedere că dacă nu va spune adevărul săvârșește infracțiunea de mărturie mincinoasă. Apoi, i se face cunoscut obiectul cauzei și i se arată care sunt faptele sau împrejurările pentru dovedirea cărora a fost propus ca martor, cerându-i-se să declare tot ce știe cu privire la aceasta. Martorul declară:

Conform art. 86 alin.3 C. proc.pen. raportat art.73 alin.1 C.proc.pen, ora începerii declarației este:12,10.

Mențin declarațiile pe care le-am dat în prezenta cauză în faza de urmărire penală cât și în fața primei instanțe de judecată.

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

MARTOR,

Îmi amintesc că în declarațiile date anterior am făcut o serie de referiri cu privire la punctul de vedere exprimat în scris de către Ministerul Justiției urmare unei solicitări scrise a MAPN cu privire la regimul juridic al terenurilor proprietate publică aflate în administrarea MAPN sau al terenurilor proprietate publică în general.

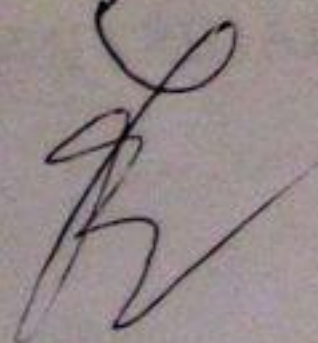
Precizez că niciodată nu mi s-a solicitat de către MAPN a prezenta un punct de vedere concret pentru o problemă de fapt concretă care face obiectul prezentei cauzei.

Deși astăzi în instanță mi-a fost citită de către președintele completului de judecată adresa cu nr.5408 din 1 septembrie 1998, ce mi-a fost trimisă personal de către Ministerul Apărării Naționale și prin care mi se solicita de către Ministrul Apărării Naționale de la acea dată, respectiv Victor Babiuc, exprimarea unui punct de vedere cu privire la natura juridică a unui teren concret indicat în adresă aparținând MAPN teren indicat ca fiind limitrof unei cazărmi din comuna Ștefănești județul Ilfov și în care MAPN era interesat pentru efectuarea schimb cu o persoană privată neindicată însă în adresă, precizez că din câte îmi amintesc, răspunsul pe care l-am trimis MAPN nu făcea referire la problema concretă indicată în adresă de către Minister, ci doar la regimul juridic general al bunurilor proprietate publică.

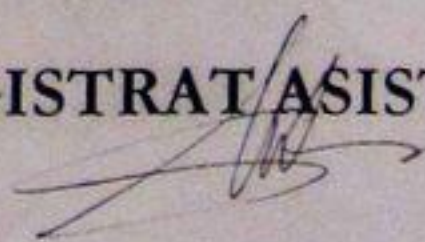
Nu îmi amintesc unde anume a fost înregistrată la Ministerul Justiției, adresa primită de la MAPN și nici către care direcție din minister a fost repartizată spre soluționare.

Răspunsul pe care l-am trimis MAPN și despre care astăzi în instanță președintele completului de judecată menționează că se regăsește în vol. 15 fila 54 precum și în vol.14 fila 96 a dosarului de urmărire penală are ca primă frază următoarele mențiuni: „în completarea răspunsului la adresa dv nr.5408/1998 ... vă

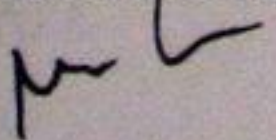
PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

MARTOR,

comunicăm următoarele", ceea ce mă face să presupun că a mai existat un răspuns anterior dat de Ministerul Justiției la solicitarea MApN dar al cărui semnatar nu am fost eu. Îmi amintesc că în perioada respectivă, erau ample dezbateri cu privire la un proiect de lege privind proprietatea publică a statului și cred că este vorba de legea nr.213/1998, nu îmi mai amintesc și cred că legea aceasta nu era în vigoare la momentul respectiv, dar în minister se purtau ample discuții legate de regimul juridic al bunurilor proprietate publică a statului.

Nu îmi mai amintesc dacă a existat sau nu o nouă solicitare scrisă din partea MApN, în urma căreia s-a impus întocmirea răspunsului pe care personal l-am semnat, dar acest răspuns probabil l-am întocmit în urma unei noi solicitări oficiale din partea MApN.

Adresa de răspuns către MApN ce mi-a fost prezentată azi de către președintele completului de judecată este semnată personal de mine și are număr de înregistrare la cabinetul ministrului II/90077/1998.

Prin răspunsul pe care l-am semnat către MApN nu am înțeles să dau o rezolvare din punct de vedere juridic a problemei pusă în discuție în adresa scrisă înaintată către Ministerul Juridic de MapN ci doar am enunțat criteriile pe care din punctul meu de vedere MApN trebuia să le aibă în vedere atunci când aprecia asupra naturii juridice a unui bun imobil ca aparținând proprietății publice sau proprietății private a statului.

Nu îmi amintesc dacă în dispozițiile legale de la acea vreme era prevăzut sau nu ca unitățile care urmau a derula activități de genul celor indicate în adresa înaintată MJ de către MapN să ceară un aviz conform sau consultativ din partea Ministerului Justiției necesar pentru derularea unor astfel de activități sau dacă solicitarea venită din partea MApN către Ministerul Justiției a reprezentat o solicitare

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

MARTOR,

în virtutea relațiilor instituționale existente la vremea respectivă pornind și în împrejurarea că la nivelul MJ exista o direcție specializată, inclusiv în avizul proiectelor de acte normative întocmite de către Guvern.

Nu îmi amintesc dacă la redactarea răspunsului pe care personal l-am semnat către MApN am cerut să verific și conținutul primului răspuns trimis de către Ministerul Justiției către MApN, astfel încât nu pot preciza dacă răspunsul pe care personal l-am semnat venea sau nu în contradicție cu răspunsul anterior, dar față de precizare făcută de mine în adresă „în completarea răspunsului la adresa dv nr.5408/1998” cred că răspunsul pe care personal l-am semnat a venit în completarea conținutului primului răspuns, mai exact în clarificarea conținutului primului răspuns.

Astăzi președintele completului de judecată a dat citire unei părți din declarație dată la urmărirea penală pe data de 4 iunie 2006, în care am menționat „inițial nu am cunoscut ce răspuns s-a dat MapN, însă ulterior nu îmi amintesc exact cine a venit la mine, cred că cineva din Ministerul Justiției și mi-a arătat acel răspuns inițial și nu am fost mulțumit cu formularea din acel răspuns, fapt ce m-a determinat să semnez personal o completare la răspunsul anterior.” Întrucât acea declarație dată în faza de urmărire penală era mai apropiată de momentul întocmirii adresei la care m-am referit anterior, fac precizarea că, corespund în totalitate realității precizările făcute în această declarație și care mi-au fost citite astăzi în instanță.

Astăzi în instanță mi-a fost citit de către președintele completului de judecată primul răspuns întocmit de către MJ și transmis MApN sub semnătura secretarului de stat Flavius Baias, existent la filele 94 – 95 din vol.14 dosar urmărire penală, și fac precizarea că răspunsul ulterior pe care personal l-am semnat către MApN nu infirmă cu nimic conținutul primului răspuns, ci reprezintă o completare a acestuia explicitând cu claritate o primă problemă de esență, pentru un eventual schimb de bunuri

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT.

MARTOR,

imobile, respectiv calificarea în raport de criterii prevăzute de lege a bunului respectiv ca aparținând domeniului public sau privat al statului, calificare pe care nu a făcut-o nici un moment Ministerul Justiției și pe care se impunea să o facă ulterior MAPN în raport de criteriile enunțate în adresă ca fiind cele prevăzute de lege și în raport de care se stabilea apartenența bunului imobil.

Doresc să mai fac în plus o precizare pe care însă la vremea respectivă nu am consemnat-o în conținutul adresei trimise către MapN, în sensul că, înainte de a stabili apartenența unui bun la domeniul public sau privat al statului sau al unei comunități locale este necesară o operațiune prealabilă pentru a stabili titlul de proprietate al statului sau al comunității locale cu privire la acel bun. În absența titlului de proprietate nu se mai discută apartenența bunului la un domeniu sau altul al statului.

Dacă statul nu are un titlu de proprietate asupra unui bun, practic nu poate dispune cu privire la acesta până nu se stabilește cui aparține proprietatea bunului.

După ce se stabilea apartenența unui bun la domeniul public sau privat al statului, orice persoană interesată putea, pe calea contenciosului administrativ, să conteste actul administrativ călă vreme era nemulțumit de conținutul acestuia.

Nu infirm în nici un mod precizările făcute în alineatul 3 fraza finală din nota semnată de secretarul de stat Flaviu Balas în sensul că „în aceste condiții imobilele respective nu pot avea decât regimul juridic al bunurilor aflate în proprietate publică a statului”, cu condiția care a determinat de altfel completarea răspunsului de a se stabili în prealabil dacă statul e proprietar al terenului și dacă bunul aparține domeniului public al statului.

Dacă statul a dobândit un bun prin intermediul rechiziției, practic statul dobândește doar folosința bunului, și nu proprietatea acelui bun; este un punct vedere

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

MARTOR,

pe care mi-l exprim ca specialist în domeniu și având în vedere și faptul că legea în vigoare la acest moment prevede aceeași soluție pentru o astfel de situație juridică.

În situația în care o instituție ar avea doar un drept de administrare asupra unui bun și nu un titlu de proprietate asupra bunului respectiv, nu poate efectua nicio operațiune juridică vizând un astfel de bun imobil, mai exact nimeni nu poate transmite mai mult decât are. Includ în această ipoteză orice modalitate de transfer a unui bun imobil inclusiv eventuale schimburi de terenuri.

În situația în care un bun rechiziționat nu mai este de utilitate publică, mai exact nu mai poate fi utilizat conform destinației inițiale pentru care bunul a fost rechiziționat, în aceste condiții bunul trebuie a fi restituit celui de la care a fost rechiziționat.

În cazul rechizițiilor de imobile fostul proprietar nu și-a pierdut niciodată dreptul de proprietate

O înstrăinare a unui astfel de bun în aceste condiții de către stat poate fi calificată drept o vânzare a unui bun aparținând altuia.

În situația în care o persoană vinde bunul altuia nu se pune niciodată problema ca persoana care a vândut bunul să sufere un prejudiciu.

În situația în care s-ar fi întocmit un act de încetare a utilității publice a unui bun, actul respectiv ar fi constituit momentul declanșării cursului uzucapiunii de către stat, ar fi putut eventual beneficia cel care a constatat încetarea utilității bunului, precizarea că această situație ar fi trebuit să fie cunoscută și de către proprietar.

În situația în care bunurile respectiv terenurile imobile cu destinație agricolă au fost preluate de către stat sau de alte entități prin rechiziție ele nu puteau fi obiectul procedurilor de reconstituire a dreptului de proprietate.

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT

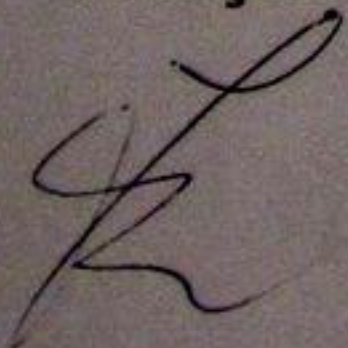
MARTOR,

Atât declar, susțin și semnez după ce mi s-a citit.

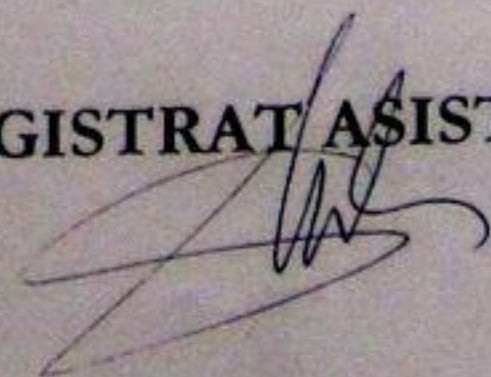
Conform art. 86 alin.3 C. proc.pen. raportat art.73 alin.1 C.proc.pen, ora încheierii declarației este:13,41.

LUMEAJUSTITIEI.RO

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

MARTOR,

